

वनो भवेत् । कावचं मण्डलं कृत्वा चन्द्रेणावरोपितम् ।
दिदिग्मन्त्रसहितं ततः सोमन्तु पूजयेत् । त्वचं सैन्धव-
कवचकृतम् “कृतिकारोहिणीयुक्तं कान्तिके मासि
पूजयेत् । सोम्याङ्गसहितं राजन् । मासि सौम्ये तथैव
च । आदित्यपुत्रसहितं मासि धौले च यादव । ।
मघावपयुतं माघे फाल्गुने शृङ्गु पार्थिव । । आर्यसूचने
ऽथ सावित्रेः सहितं पूजयेदिभुम् । चित्रास्नातियुत-
स्त्रैश्च वैशाखे शृङ्गु पार्थिव । । विशाखया च जैत्रेय
युतं कंपूजयेत्तथा । ज्येष्ठामूलयुतं ज्येष्ठे आषाढे
शशिकोत्तरे । आषाढे अश्विपुत्रं वारुणेन जगिष्या ।
तथा मङ्गपदे पोष्णया कलाहिजमयुतम् । आश्विनी
भरणीयुक्तं तथा चाश्वयुजे विभुम् ” इत्यादि ।

मनोरथकान्तिवृत्तं मन्दपुं “कृतः परं प्रवक्ष्यामि संज्ञा-
न्तिच मनोरथान् । शुद्धेन पूर्वकुम्भश्च स्वस्त्यश्च क-
शक्तिः । सङ्क्रान्तिवारे दद्याद्वाङ्मन्त्राय कुटुम्बने ।
यवं संवत्सरे पूर्वे स्रज्यत्रोद्यापनं शुभम् । शुद्धेन
पर्वतं कार्यं वक्ष्यते च भूषितम् । अयने चोत्तरे
दद्याद्विजयाठनं न कारयेत् । यं यं प्रार्थयते कामं
तं तं प्राप्नोति पुण्यवत् । सर्वपापविनिर्मुक्तः सूर्यबोधि
महीयते” ।

मन्दारवृक्षोत्तं भविष्योत्तरे “शृङ्गु पार्थिव । प्रवक्ष्यामि सर्व-
पापप्रणाशिनीम् । सर्वकामप्रदां पुण्डरीं चर्त्तुं मन्दार-
संज्ञिताम् । आषाढामकरपक्षे तु पञ्चम्यां कुरुभुक् नरः ।
दलकाष्ठं ततः कृत्वा ऋषेर्भूमौ जितेन्द्रियः । सर्वभोग-
विहीनस्तु ऋषीसुपवर्त्तनरः । प्राप्याहुषां द्विजचोडात् म-
न्दारं पार्थिवेन्द्रिय” इत्यादि ।

मन्दारवृक्षोत्तं मन्दपुं “कथातः सम्प्रवक्ष्यामि सर्वपाप-
प्रणाशिनीम् । सर्वकामप्रदां पुण्डरीं नाम्ना मन्दार-
वृक्षोत्तम् । माघस्यामकरपक्षे तु पञ्चम्यां कुरुभुक् नरः ।
दलकाष्ठं ततः कृत्वा ऋषीसुपवर्त्तनरः । विप्रान् सस्यन्
भोजयित्वा तु मन्दारं प्राशयेन्निजम् । ततः प्रभाते
एत्याय कुर्यात् स्नानं पुनर्द्विजान् । भोजयेन्मन्त्रितः
कृत्वा मन्दारकुटुमाष्टकम्” । मन्दारोराजार्कः “सौ-
र्वर्णं पुरतःकदत् पञ्चहङ्गं कुर्यान्नमन् । पद्मं कण-
तिलैः कृत्वा ताम्रपालेऽष्टपलकम् । ईशं मन्दारकुटुमं
स्वायं मध्ये च पूजयेत्” इत्यादि वर्णशाध्यम् ।

मरीचवृक्षोत्तं भविष्यपुं “तथा संपूज्य देवेशं मातुं
कामप्रदं नृप । । भोजयित्वा दद्यात्किं नानुपायं

विशेषतः । सप्तम्यां प्राशयेद्वापि मरीचं मनुजाधिप ।
मृहीत्वा मरीचशतमन्त्रं सुदृढं परम् । मरीचं प्राश-
येद्वाजन् मन्त्रेणानेन वा स्पृशन्” इत्यादि ।

महत्सप्तमीवृत्तं विष्णुधर्मोत्तरे “चैत्रस्य शुक्लपक्षे तु सस्यन्
वृष्टासुपोषितः । सप्तम्यामर्चनं कुर्याद्वृत्तं तत् तत्
च । तत् त्रयोविंशतं सप्तम्युक्तं नृप । कारयेत् ।
त्रयो तत्रा कार्यसमा सप्तम्युक्तकामिता” । इत्यादि
वर्णशाध्यम्

महाद्वादशीवृत्तं भविष्योत्तरे “मन्त्रैर्विशेषतः आर्यास्तथान्यै-
रपि भक्तितः । पूजयन्ति क्रमेणैव मासि मासि तनु-
र्जनम् । मार्गशीर्षादिभिः पार्थिव । पूजयेन्नासनाभिः ।
मारुते पारणे दद्यान्मन्त्रिकानि द्विजातये । गन्धैः दुष्पै-
काद्यादीर्षणीतवाटोर्मनोहरैः । मङ्गयुद्धैश्च विविधैर्जा-
नरं कारयेन्निजम् । हतदानैः क्षीरदानैर्दधदानैः पृथक्
पृथक् । सर्वत्र देवदेवेशः कृणो मे प्रीयतामिति । एव-
मेव विधिः प्रोक्तो मन्त्रदानसम्पन्नितः । द्वादशीयं मया-
द्यापि क्रियते बलवद्भवे । मङ्गानां जयदा यथान्क-
डादशिसंज्ञिता । तथान्कडैः प्रकर्त्तव्या मङ्गयुद्धजया-
धिभिः । कन्दोषामपि कोल्होय । सर्वार्थजयदायिनी ।
इमां चीत्वा पापसङ्कटैर्मुच्यते नाम संशयः । भव्यीर-
पादपतके मिलितैर्महद्भिर्मन्त्रैरनाकुलबाहुबलं नियुद्धैः ।
सम्पूजितः सपदि यत्न तिथौ ततश्च सा द्वादशी भुवि
मता बलमङ्गलदा” ।

महाजयावृक्षोत्तं भविष्यपुं “शुक्लपक्षे तु सप्तम्यां बदा
संक्रान्ते रविः । महाजया तदा स्याद् वै सप्तमी भा-
स्करप्रिया । स्नानं दानं जपो होमः पितृदेवाभिपूज-
नम् । सर्वं कोटिपुण्यं प्रोक्तं तपनेन महाजया ।
यश्चर्त्तुं मानवी भक्त्या हतेन स्नापयेद्भुवि । सोऽन्ध-
मेधफलं प्राप्य ततः सूर्यपदं व्रजेत्” ।

महातपोवृत्तं महाभारते “मासि मासि तिराज्ञाणि कृत्वा
तु नियतेन्द्रियः । गथाधिपत्यं प्राप्नोति निःसपत्नमनावि-
रम् । यस्तु संवत्सरं पूर्णमेकाहरो मनेकरः । कतिरा-
जस्य वज्रस्य नवै फलसुपान्नते । दशवर्षहस्ताणि स्वर्ग-
लोके महीयते । तत्त्वयादिह चान्त्य माहात्म्यं प्रति-
पद्यते । यस्तु संवत्सरं पूर्णव्रतार्थं भक्तमश्नुते ।
कहिंशानिरतो नित्यं सत्यवाग्विजितेन्द्रियः । वाज-
पेयस्य यक्षस्य च फलं ससुपान्नते । त्रिंशद्वर्षहस्ताणि
महापां दिवि मोदते । कस्मेन तु भक्तेन लोके संवत्-